

ste med det at gjøre, og det glæder mig, fordi det forekommer mig, at det er betegnende for Stillingen. Hvad man end vil udbrage af det forrige Aars Politik for Folkethingets Bedkommende, det tror jeg, at Alle ville kunne udbrage, nemlig at til Kamp, til politisk Kamp duer det nu værende Folkething ikke. — For at fuldstændiggjøre Billedet af Folkethingets nuværende Dygtigdom og Forhold til den høje Regjering, saones der imidlertid Noget. Jeg er ikke aldeles overbevist om, og enkelte Udtalelser kunde tyde paa, at der maa faaes benegtende paa det Spørgsmaal, om den ærede Ordfører ogsaa har talt paa de Herrers Begne, der sidde høiere oppe ved Binduerne eller ikke; men da dog disse Herrer i Forening med de øvrige udgjøre Flertallet, om end gennem en forskjellig Gruppering, eller hvad man nu vil sige — derom skal jeg ikke udtale mig — men altsaa udgjøre det Flertal, der i Forening med disse, hvis de ønskede det, hvad jeg dog ikke antager, kunde tage noget af Væren for den berømmelige Politik fra i Vinter (Afbrydelse af Rjær) — Laalmodighed, det ærede Medlem! — saa vilde jeg gjerne vide, hvordan nu denne Side af Flertallet stiller sig til deres Bemærk fra i Fjor Vinter, til deres ventende, med Lidsid ventende, hele Tiden og Dyrehavstiden med ventende Bemærk og desuden til det høje Ministerium. Jeg antager altsaa, at vi i den Henseende, — siden de Herrer ved Binduet, som det lader, ikke fuldt ud anerkjende, hvad Flertallets Ordfører alt har sagt, — faae noget Nærmere at vide derom; det er ønskeligt ikke blot for os, ikke blot for Regjeringen, men ogsaa for Befolkningen at faae en saa nøie Klaring paa Folkethingets — det er jo konstitutionelt Flertals — Stilling her i Salen som muligt, og jeg er overbevist om, at dersom den Side af det ærede Flertal, jeg nu henvender mig til, ikke er enig med den ærede Ordfører i hans Tilsigelser om Understøttelse til det nuværende Ministerium, vilde den fortjene Tak, hvis den i saa Henseende vilde tage Forbehold, ja endnu mere, om den vilde tydeliggjøre denne sin Stilling til Flertallet. Det nytter ikke at negte det: derfreg sig i Fjor Vinter dels gennem de Herrers Blade, dels paa anden Maade Noget frem om, som om der var Noget oppe om en Blanding og om, hvad der kunde skabes deraf kontra Ministeriet; men er der saadanne Stoffer tilstede, saa lad os faae dem frem, politisk, parlamentarisk, i Lyset; saaledes at vi kunne se, om det Næste, vi faae, er dette berømte Blandingsministerium, og om vi da af Vinterens Politik kunne ulede, hvad et saadant Ministerium mulig kan føre i sit Skjold. I den Henseende nærer jeg ingen Tvivl om, at denne anden Side af Flertallet kan give os værdifulde Oplysninger. Det er, hvad jeg har at bede om som Medlem af Mindretallet her i Salen med Hensyn til den politiske Stilling i og for sig i Thinget og overfor Regjeringen. Mindretallets

Stilling er klar nok, sige vi, og de Andre sige det vel ogsaa (Afbrydelse: Nei!). Et parlamentarisk Mindretal har den Opgave at forholde sig kritisk til Flertallet, og den Del af Opgaven har jeg nu paataget mig. Det har dernæst den Opgave at forsøge at lægge sine Anskuelser for Dagen gennem Arbeidet under de Forhold, som Flertallet skaber i Forening med sin Regjering. Denne Del af Opgaven skal løses efterhaanden, som Samlingen gaar. Skulde derfor Noget ikke have Klarhed paa vor Politik, ville de faae det (Rjær: Det var deilig; det have vi længe ventet paa). Det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valokreds er saa utaalmodig, men, som det ærede Medlem ser, er jeg meget skaansom imod ham. Et Par Ord vil jeg tillade mig at sige om det forelagte Budget. Jeg kan heller ikke, som det er yttret af enkelte Talere, finde, at dette Budget fremviser et ret tilfredsstillende finantseelt Resultat. Læg vi den sedvanlige Beregning, Forbrug af Formue, sammenlignet med Udsgud paa Gjæld, — en ren Ubetydelighed — Halvdelen af de til de offentlige Arbejder foreslaaede Beløb, og hele det Beløb, der foreslaas til Ublaas og Forskud, og drag det fremkomne Facit ved en Sammenligning fra det foreslaaede eller anslaede Dverstrib, som fremgaar af Sammenligningen mellem: § 1 og 11, faae vi efter Budgettet et Dverstrib af c. 2 Mill. Kr., det vil sige, saa er der jo ikke en Skilling til Gjældsafdrag, undtagen f. Ex. ved Enkeltassen, for saa vidt man medtager dette Beløb. I denne Balance er der, naar vi sætte Dverstribet til 2 Mill., ikke indbefattet Noget som helst til Gjældsafdrag eller Noget, der høvrigt betegner Fremgang. Stode vi nu der, kunde man maasse sige, at de to Mill. maa betragtes som en taalelig Udgang, og altsaa som en jevn Balance; men denne Stilling naaer den høitærede Finantsminister ikke paa anden Maade end derved, at han fremdeles paaligner Befolkningen en Krigsskat, der i Aar er anslaet til noget over 3 Mill. Der er Mange, som, uagtet det omtales, ikke vide, at der eksisterer en saadan Skat, thi, som et æret Medlem i Gaar sagde, de indirekte Skatter ere for de Regjerende i en vis Forstand fornøielige Skatter, idet Folk komme af med dem, uden at de skundom rigtig kunne gjøre sig Rede for, hvortil deres Penge ere gaaede; men vi, der have Die for dette, maa ikke desto mindre gjøre det klart, at denne Balance her, som høiest er en taalelig Balance, kun er fremkommen derved, at der nu i over 14 Aar har bestaaet en Krigsskat, der aarlig har givet mellem 3 og 4 Millioner, og vi maa betone, at denne Krigsskat ikke som enkelte andre forøvrigt søger at ramme den eneste Basis for en tilnærmelsesvis mere retfærdig Skattefordeling, nemlig selve Skatteevnen, men at den gaar paa Forbruget af toldpligtige Varer, som er en yderst slet Maalestof for, hvad en Statsborger kan evne at betale i Skat. Denne Tilstand er ikke rosværdig, den kan